

Le Minotaure ou la légende de Thésée

spectacle familial

THE MINOTAUR
or the legend of Theseus
show for Children

MINOTAUR
نوجوانان را نشان می دهد Theseus یا افسانه

Création 2018

Création 2018

**Spectacle de théâtre, masques et marionnettes
d'après le mythe du Minotaure, dans une version burlesque**

Tout public dès 7 ans / Durée : 1h environ

Fiche technique légère, en intérieur ou en extérieur

3 comédiens : Aimée Leballeur, Laurent Dupont, Christophe Thébault

**Avec le soutien la ville d'Orléans, la ville de Cléry-Saint-André, La Fabrique à
Meung-sur-Loire, Clin d'œil à Saint-Jean-de-Braye
et du Festival International d'Hamedan en Iran**

Premières notes avant-propos

Après avoir exploré Antigone, Ulysse, les Misérables, nous continuons de sonder les travers humains à travers le mythe du Minotaure: la naissance de l'homme à partir de son animalité, en mettant en lumière le monstre enfermé au centre d'un labyrinthe d'entrailles coincé au fond de la mémoire. C'est à la fois le mythe de l'oubli, du parcours initiatique pour devenir un héros mythologique, et le mythe du bonheur.

C'est l'histoire du jeune Thésée qui se porte volontaire pour affronter la redoutable bête, la terrible créature qui vit au fond du labyrinthe : LE MINOTAURE. Retrouvez tous les personnages de ce grand mythe : Egée, Minos, Pasiphaë, Thésée, Ariane et son célèbre fil, et bien sûr le Minotaure. Vous verrez qu'à bien y regarder, à bien y écouter, on finit par se demander qui est vraiment le monstre.

animality پروپ: تولد انسان از Minotaur ما همچنان به انسان از طریق از طریق اسطوره les Misérables پس از بررسی آنتیگونه اولیس برای تبدیل شدن به قهرمان اساطیری initiatory خود را با برجسته کردن هیولا قفل در وسط دخمه پرپیچ و خم امعاء گیر پایین حافظه. اسطوره فراموشی از سفر و اسطوره شادی است.

:جوان است که داوطلب به صورت جانور مخوف وحشتناک موجود است که در انتهای پیچ و خم زندگی می کند Theseus این است داستان شما Minotaur، آرین و آن سیم معروف و البته Theseus، مینوس، Pasiphaë شما می توانید تمام کاراکتر در این اسطوره بزرگ: اژه، MINOTAUR. خواهید دید که به سازمان دیده بان، گوش دادن به وجود دارد، شما به پایان تا بدانم که واقعا غول است.

After exploring Antigone, Ulysses, les Misérables, we continue to probe the human through through the myth of the Minotaur: the birth of the man from his animality, by highlighting the monster locked up in the middle of a labyrinth of entrails stuck to the bottom of the memory. It's both the myth of oblivion, of the initiatory journey to become a mythological hero, and the myth of happiness.

This is the story of the young Theseus who volunteered to face the dreaded beast, the terrible creature who lives at the bottom of the maze: the MINOTAUR. You can find all the characters in this great myth: Aegean, Pasiphaë, Minos, Theseus, Ariane and its famous wire, and of course the Minotaur. You will see that to watch, to listen to there, you end up wondering who's really the monster.

Suite à une Performance au Festival International d'Hamedan en Iran en décembre 2016, la compagnie soutenue par la ville d'Orléans, la ville de Cléry, et la Région Centre Val de Loire à commencé ses recherches sur ce thème à l'étranger (Iran) puis en France (Orléans) où elle bénéficie de plusieurs résidences de création (Théâtre Clin d'œil, La Fabrique, le 108)

Following a Performance at the International Festival of Hamedan in Iran in December 2016, the company supported by the city of Orleans, the town of Clery, and the Central Loire Valley Region to started his research on this topic in France (Orleans) and abroad (Iran) where she has several residences in creation (Theatre nod, La Fabrique, the 108)

Histoire du Minotaure

Le roi Minos avait besoin de s'attirer la faveur populaire pour obtenir le trône royal. Il fit appel au dieu des Mers, Poséidon. Celui-ci répondit à la requête de Minos et fit surgir des flots un magnifique taureau blanc; Minos devint roi de Crète.

En échange, ce nouveau roi avait promis un sacrifice. Mais dans l'euphorie, il oublia ses engagements. C'était mal connaître la vindicte de Poséidon et ses fureurs. Le dieu offensé se vengea d'une bien étrange façon : il inspira à Pasiphaé, la reine et l'épouse de Minos, une passion irraisonnée et aveugle pour le fabuleux taureau blanc.

De cette union entre la belle et la bête naquit un monstre au corps d'homme et à la tête de taureau. On l'appela le Minotaure, le taureau de Minos. Le roi fut très ennuyé de cette fausse paternité. Pour se débarrasser de l'encombrant bâtard, il demanda à Dédale de lui creuser un labyrinthe à Cnossos pour l'y enfermer. Ce qui fut fait.

Seulement, il fallut nourrir le monstre. Ce que Minos fit périodiquement : tous les ans, sept jeunes gens et sept jeunes filles étaient amenés d'Athènes et jetés en pâture au Minotaure. Egée le roi d'Athènes, ne pouvait supporter plus longtemps le sacrifice de sa jeunesse. Thésée, son fils, voulut être l'un des sacrifiés dans le but de tuer le Minotaure.

Avant d'être jeté dans le labyrinthe le héros eut la chance d'être aperçu par Ariane. Elle eut pour Thésée un vrai coup de foudre. Ariane n'était autre que la fille de Minos et de Pasiphaé, et donc la demi-sœur du Minotaure. Elle trouva le moyen de faire parvenir à Thésée une bobine de fil qu'elle tenait de Dédale.

Une fois le forfait de Thésée accompli et la jeunesse athénienne sauvée, il était prévu que ce dernier, grâce au fil d'Ariane, retrouverait le chemin de la sortie et partirait avec elle...

Tout se déroula le mieux du monde: Thésée tua le Minotaure et sortit sans encombre du labyrinthe grâce au fil d'Ariane. Mais Thésée fut un héros ingrat. S'il rentra avec Ariane, il l'abandonna très vite, sur l'île de Naxos. De retour à Athènes, il oublia de changer les voiles noires de son bateau, et son père Egée se jeta dans la mer pensant que son fils était mort en affrontant le minotaure.

Quant à Minos, fou de dépit et de colère, il enferma Dédale dans le labyrinthe avec son fils Icare. Privé de l'écheveau qu'il avait donné à Ariane, Dédale dut imaginer un autre stratagème pour s'évader... Mais là est une autre histoire...

History of the Minotaur:

King Minos needed to win the popular favor to obtain the royal throne. He appealed to the god of the seas, Poseidon. The latter replied to Minos's request, and caused a magnificent white bull to emerge from the waves; Minos became king of Crete.

In exchange, this new king had promised a sacrifice. But in euphoria he forgot his engagements. It was wrong to know the vindictiveness of Poseidon and his fury. The offended god avenged himself in a very strange manner: he inspired Pasicha, the queen and wife of Minos, an irrational and blind passion for the fabulous white bull. From this union between the beautiful and the beast was born a monster in the body of a man and the head of a bull. He was called the Minotaur, the bull of Minos. The king was very annoyed at this false paternity. To get rid of the cumbersome bastard, he asked Daedalus to dig a labyrinth at Knossos to lock him there. This was done. Only, it was necessary to feed the monster. What Minos did periodically: every year seven young men and seven young girls were brought from Athens and thrown to the Minotaur for food. Aegeus, the king of Athens, could not bear the sacrifice of his youth any longer. Theseus, his son, wished to be one of the sacrificed for the purpose of killing the Minotaur.

Before being thrown into the labyrinth the hero had the chance to be seen by Ariane. For Theseus she had a real thunderbolt. Ariadne was none other than the daughter of Minos and Pasiphae, and thus the half-sister of the Minotaur. She found a way to get Theseus a spool of thread from Daedalus.

Once Alles' plan was accomplished and the Athenian youth were saved, it was foreseen that the latter, thanks to the Ariadne's thread, would find the way to the exit and leave with her ...

Everything took place in the best way possible: Theseus killed the Minotaur and went out of the labyrinth with the Ariadne's thread. But Theseus was an ungrateful hero. If he returned with Ariane, he soon abandoned him on the island of Naxos. Back in Athens, he forgot to change the black sails of his boat, and his father Aegeus threw himself into the sea thinking that his son had died while facing the minotaur.

As for Minos, furious with vexation and anger, he locked up Daedalus in the labyrinth with his son Icarus. Deprived of the skein he had given to Ariane, Daedalus had to imagine another stratagem to escape ... But there is another story ...

تاریخچه جانوری که نیمه از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن:

پادشاه مینوس مورد نیاز برای جذب حمایت مردمی برای تاج و تخت سلطنتی. او به خدای دریاها، خدای دریا دانگاه تجدید نظر. او به درخواست مینوس پاسخ

داد و به نام جلو امواج یک گاو نر سفید زیبا؛ مینوس پادشاه کرت شد. در مقابل، پادشاه جدید یک قربانی وعده داده بود. اما در این شادی و سرخوشی، او به وعده های خود را فراموش کرده. من غلط در مورد انتقام خدای دریا و عشق و شور و کور به گاو سفید unreasoning خشم او بود. خدای جرم انتقام یک راه بسیار عجیب و غریب: او با الهام پاسیفانه، ملکه و همسر مینوس، افسانه از این اتحادیه بین زیبایی و وحش یک هیولا در بدن انسان و سر گاو نر متولد شد. این جانوری که نیمی از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن، گاو نر از نامیده می شد. پادشاه این پدری کاذب بسیار خشمگین شد. برای خلاص شدن از شر حرامزاده بزرگ، از او خواسته دایدالوس به او حفر دخمه پریچ MINOS و خم در کنوسوس به آن محصور. این انجام شد. فقط آن را به غذا هیولا لازم بود. چه مینوس دوره ساخته شده است: هر سال، هفت مرد جوان و هفت دختر جوان از آتن آورده و پرتاب به عنوان غذا به جانوری که نیمی از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن شد. پادشاه دریای اژه از آتن، نمی تواند تحمل دیگر قربانی از جوانان خود را. تسنوس، پسر او، خواهد بود یکی از به منظور کشتن جانوری که نیمی از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن قربانی کرد. قبل از اینکه به پیچ و خم پرتاب قهرمان خوش شانس را به توسط آریان خال خال بود. او به تسنوس صاعقه واقعی است. آریان هیچ یک دیگر از دختر مینوس و پاسیفانه، و در نتیجه نیمه خواهر از جانوری که نیمی از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن بود. او یک راه برای رسیدن به تسنوس قرقره نخ او برگزار شد دایدالوس پیدا شده است. یک بار بسته تسنوس انجام و جوانان آتن را نجات داد، انتظار می رفت که دومی، با تشکر از خرده نان، به راه را پیدا کنید و با او را ترک ...

همه چیز را رفت دنیای بهتر: تسنوس میناتور کشته و هموار از طریق خرده نان پیچ و خم است. اما تسنوس قهرمان ناسپاس بود. اگر او با آریان بازگشت، او را رها بسیار به سرعت، در جزیره نکساس. برگشت در آتن، او را فراموش کرده به تغییر بادبان سیاه و سفید از قایق خود را، و پدر اژه خود را به دریا انداخت فکر که پسرش مقابله با جانوری که نیمی از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن فوت کرده بود. داده ARIADNE همانطور که برای مینوس، دیوانه با خشم و رنجش، او دایدالوس در دخمه پریچ و خم با پسرش ایکاروس بسته است. محروم از کلاف او ... بود، دایدالوس حال تصور کنید یکی دیگر از اقدام به فرار ... اما داستان دیگری وجود دارد

Analyse

Ce mythe est riche d'enseignement si on prend le temps de l'analyser :

Au centre de cette obscure solitude, le Minotaure, monstre enfermé dans l'île des désirs.

Ce mythe est le mythe de l'oubli. Refoulées dans le labyrinthe du cerveau, des entrailles de la ville, des quartiers, nos histoires les plus sombres, les plus obscures, les plus noires. Thésée est là pour vaincre son monstre, comme nous tous. C'est la suite de notre démarche pour accepter l'humain, revenir à la source de ce fonctionnement qui se répète, un cercle infini, et accueillir les Thésée, les Ulysse, les Antigone, les Jean Valjean de 2017.

C'est notre travail qui a commencé en 2003 avec Arlequin qui cherchait sa paternité, puis avec Tchekhov, Marivaux, Molière, Goldoni, Homère, Jules Vernes, Jean Cocteau, Victor Hugo... Avec également le prisme du jeu masqué, burlesque ou tragique, pour toujours parler au présent et pour éclairer l'avenir.

این اسطوره بسیار آموزنده است اگر ما را هم به تجزیه و تحلیل: در مرکز این تنهایی تاریک، جانوری که نیمی از بدنش گاو ونیم دیگرش انسان بودن، یک هیولا قفل شده است در جزیره بخاوه. این اسطوره اسطوره فراموشی است. سرکوب در مغز از پیچ و خم، روده ها از شهرستان ها، محله، تاریک ترین داستان ما، تاریک ترین، سیاهترین. تسنوس است در اینجا به شکست دادن هیولا خود را، مانند همه ما است. این است که در نتیجه ابتکار ما را به قبول بازگشت انسان به منبع این عملیات تکرار شده است یک دایره بی نهایت، و استقبال تسنوس، به اولیس، آنتیگونه، و ژان والژان 2017. Goldoni ، مولیر، ها Marivaux این کاری است که در سال 2003 با نوعی سگ کوچک خالدار شروع شد که به دنبال پدری او، و سپس با چخوف

هومر، ژول ورن، ژان کوکتو، ویکتور هوگو ... با هم منشور از بازی نقابدار، مضحک و یا غم انگیز است، برای همیشه این صحبت می کنند و برای روشن آینده است.

This myth is rich in teaching if one takes the time to analyze it: In the center of this obscure solitude, the Minotaur, a monster enclosed in the island of desires. This myth is the myth of forgetting. Pushed back into the labyrinth of the brain, the entrails of the city, the neighborhood, our darkest, darkest, darkest stories. Theseus is there to defeat his monster, as we all do. It is the continuation of our approach to accept the human, to return to the source of this functioning which is repeated, an infinite circle, and to welcome the Thésée, the Ulysse, the Antigone, and the Jean Valjean of 2017. It is a work that began in 2003 with Arlequin who sought his paternity, then with Chekhov, Marivaux, Moliere, Goldoni, Homer, Jules Vernes, Jean Cocteau, Victor Hugo ... Also with the prism of the game masked, burlesque or tragic, To speak in the present and to enlighten the future.

Le labyrinthe

"Le labyrinthe est plus qu'une prison, c'est une énigme, et sa nature particulière suffit à nous tenir prisonniers. Dernier paradoxe : l'existence ou l'inexistence du Minotaure ne change rien à la réalité du labyrinthe. Quiconque y pénètre devient le Minotaure. Cette prison n'a pas besoin de portes closes : ses innombrables accès demeurent ouverts. N'importe qui peut entrer et se perdre." (F. Dürrenmatt, La dramaturgie du labyrinthe)

Dürrenmatt, avant d'écrire sa *Ballade du Minotaure*, se demandait à qui il devait s'identifier dans l'histoire :

- A Dédale, concepteur du labyrinthe ?
- Au Minotaure lui-même, être perdu dans les méandres d'une réalité qui lui échappe ?
- Au héros Thésée, parti défendre les enfants d'Athènes ?

Cette ambivalence, le spectacle s'efforcera de la recréer, en offrant au spectateur les moyens d'intégrer des points de vue variés, afin qu'il construise son propre récit, son propre chemin dans le dédale.

"The labyrinth is more than a prison, it is an enigma, and its particular nature is enough to keep us prisoners."
Last paradox: the existence or non-existence of the Minotaur does not change the reality of the labyrinth.
Becomes the Minotaur. This prison does not need closed doors: its innumerable accesses remain open, anyone can enter and get lost. (F. Dürrenmatt, La dramaturgie of the labyrinth)

Dürrenmatt, before writing his *Ballad of the Minotaur*, wondered to whom he was to identify himself in history:
-A Daedalus, designer of the labyrinth?
"To the Minotaur himself, to be lost in the meanderings of a reality which escapes him?
"To the hero Theseus, to defend the children of Athens?"

This ambivalence, the spectacle will endeavor to recreate it, offering the viewer the means to integrate diverse points of view, so that he constructs his own narrative, his own path in the maze.

Le fil

Fil de la mémoire et de l'introspection, c'est-à-dire la lente et difficile prise de conscience des profondeurs où nous enfouissons et refoulons nos échecs et frustrations.

" Suivant le fil d'Ariane de sa pensée, Thésée se demande si ce monstre existe. il s'interroger sur la raison d'être du labyrinthe : peut-être que Thésée est lui-même le Minotaure, et que toute combat est un combat contre soi-même : je suis mon ennemi. » André GIDE

Cela nous pousse à nous interroger sur ce monstre à anéantir, sommeillant en chacun d'entre nous. L'œuvre comme énigmatique miroir de l'âme est aussi en mesure d'insuffler une dimension positive au sens de sa vie. C'est là qu'intervient le mythe du Bonheur...

The thread of memory and introspection, that is, the slow and difficult realization of the depths in which we bury and repress our failures and frustrations.

"Following the Ariadne's thread of thought, Theseus wonders if this monster exists: he wondered about the purpose of the labyrinth: perhaps Theseus is himself the Minotaur, and that all combat is a Fight against oneself: I am my enemy. "André GIDE

This leads us to wonder about this monster to be annihilated, slumbering in each of us. The work as enigmatic mirror of the soul is also able to infuse a positive dimension to the meaning of his life. This is the myth of Happiness ...

Distribution

Auteur et mise en scène : Christophe Thébault

Les masques : Francis Debeyre

Les comédiens : Aimée Leballeur, Laurent Dupont, Christophe Thébault

Christophe THEBAULT Metteur en scène

Christophe Thébault se forme aux arts du spectacle dès 1987 et devient comédien et metteur en scène en 1995.

Il fonde le KRIZO THEATRE en 2003 et monte une douzaine de spectacles (Tchekhov, Homère, Marivaux, Goldoni, Cocteau,

Vernes, Gaudé, Molière, Vekemans, Hugo...)

Il reçoit plusieurs prix pour ses spectacles (Miami, New York, Iran...)

Il aime travailler avec les opposés et les inversions, comme un carnaval permanent et hors temps, rétro-futuriste du présent, pour être toujours à contre-courant et toujours être allumé pour éclairer l'avenir.

La compagnie KRIZO THEATRE

La compagnie KRIZO théâtre a été créée en 2003 par Christophe THEBAULT.

La recherche artistique de la compagnie est orientée autour des mythes et légendes à travers le prisme sacré du masque pour peindre et repeindre l'humain.

Créations :

2003 : QUELLE BOUILLE

2004 : SCENE Russe

2006 : LES RITES BOUGENT

2007 : LA BALADE DES MYTHES

2008 : LES VIES D'ULYSSE

2009 : ELLADE ET SES PARFUMS

2010 : L'ÎLE DES ESCLAVES

2011 : LE ROI DE VENISE

2012 : LE TOUR DU MONDE EN 80 JOURS

2013 : ARLEQUIN SERVITEUR DE DEUX MAÎTRES

2014 : ANTIGONE

2015 : SŒUR DE... et SODOME MA DOUCE

2016 : LES MISÉRABLES

2018 : LE MINOTAURE ou la légende de Thésée, LE MINOTAURE ou la saillie de l'innocence

Contact diffusion

Angela Molina
06 78 25 29 73

angela.molina@hotmail.fr

Contact administratif

Muriel Briand
06.15.13.58.51

a.muriel.briand@gmail.com

Contact artistique

Christophe Thébault
06.07.22.26.65

krizothetre@yahoo.fr

KRIZO THEATRE

108 rue de Bourgogne 45000 Orléans / France

site : <http://krizothetre.wix.com/krizo>

KRIZO THEATRE Association loi 1901 - n°siret : 447 798 125 00012
n° licence d'entrepreneur de spectacle : 2-1076298

